

den ærede Minister fortræffeligt. Naar man ser, hvorledes det gaar ude i Europa i Øjeblikket, synes jeg ikke, man kan sige — nu siger jeg det altsaa selv —, at det gaar nok. Man faar tværtimod Indtryk af, at det gaar saa alvorligt ned ad Bakke, som det overhovedet er muligt. Man er vistnok ogsaa indenfor Socialdemokratiets Rækker ganske klar herover, og jeg vil gerne for mit eget Vedkommende sige, at jeg betragter denne Klarhed indenfor Socialdemokratiet som en meget væsentlig Betingelse for, at det overhovedet igen skal kunne gaa opad. Jeg regner i allerhøjeste Grad med, at Arbejderklassen, som i Øjeblikket er saa mægtig og stærk over hele Verden, maa være med i Arbejdet for at føre os over den Krise, hvori Europa i dette Øjeblik staar, og hvori ogsaa vi befinder os.

Men dette sker efter min Mening ikke ved at lægge Vægten paa Understøttelsen, Underholdsbidraget, og ved at svække Fremdriftsaanden i Folket. Det gøres ad den modsatte Vej. Man skal sørge for, at de gamle og syge, de, der bevisligt ikke kan faa Arbejde, hjælpes, og lad mig føje til: hjælpes rigeligt; men man maa paa den anden Side kræve, at alle arbejdsføre i Landet skal præstere det Arbejde, som hver især er i Stand til at yde. Her er der ingen Plads for Sentimentalitet, ingen Plads for det, som man af misforstaaet social Idealisme kunde kalde Barmhjertighed. Dette Synspunkt forekommer mig, at være i al Almindelighed ilde anbragt overfor Spørgsmaalet Arbejde; men i en Tid, da det kommer an paa at faa Produktionen op til dens Højdepunkt, da det gælder første Linie om at faa produceret tilstrækkeligt, ogsaa for at bringe Priserne ned — thi efter min Mening afhænger Priserne udelukkende af Forholdet mellem Efterspørgsel og Tilbud, ikke af prisregulerende Statsforanstaltninger, der netop ofte gør Tilbudet mindre —, i en Tid, da dette gælder, da maa det, der sættes til Højbords fra de regerendes Side, fra Ministeriets Side, være Respekten for Arbejde, og omvendt, for at tage det negative, Hensynsløshed overfor dem, der ikke vil arbejde.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) lagde forleden Dag noget, der var ganske

rigtigt: at der var Dovendidrikker, der var Ødelande, opadtil med. Ja, det er der desværre. Der er nok, der vil ødelægge i en Tid som den nuværende; og man behøver navnlig ikke at bevæge sig meget her i København for at være klar over det. Men over dem mener jeg Straffen kommer i Form af, at de skal betale de høje Skatter; og jeg siger, hvor disse rammer Luksusforbruget, hvor man slaar hensynsløst og haardt ned paa dette, der rammer man efter min Mening godt, der rammer man ogsaa samfundsmæssig set godt, og derfor forstaar jeg ikke Modstanden imod Luksusskatten. Jeg synes, at Luksusskatten, naar den bliver formet paa rette Maade, netop faar den rigtige Virkning. Og naar saa de paagældende er blevet ramt tilstrækkelig godt i nogle Omgange, kan man jo trøste sig med, at Dagdriverne ender dog, Gud være lovet, i Regelen paa den gale Side, og den Vej, de saa skal betrede, tror jeg bliver den Opdragelsesanstalt, det ærede Medlem fra Esbjerg omtalte, Arbejdets Opdragelsesanstalt. Det kan være haardt nok at lære en saadan Millionspire at arbejde. Det tror jeg ikke bliver behageligt. Men han skal lære det. Jeg haaber, Samfundslivet overfor ham bliver saa ubarmhjertigt, at han paa det Tidspunkt lærer det.

Men her taler vi ikke om degenererede Individuer. Her taler vi om fuldt normale Individuer i Samfundet, og der siger jeg, at opadtil, i Mellemlassen og nedadtil maa der være en Ting, som Regeringen sætter i Højsædet, det er Arbejdet, Arbejdspligten. Vi arbejder imod Monopolerne, d. v. s. vi sørger for at lade Samfundet faa Indseende med Monopoldriften. Jeg er ganske enig i dette Krav. Men der er ogsaa et andet Monopol, og det er Arbejdsuvillighedens Monopol. Overfor dette bør en Regering, som skal styre Land og Rige i Tider som de nuværende, sætte Arbejdet i Højsædet, skabe en Lovgivning og en Administration, som paa dette Punkt er hensynsløs.

Det gør den ærede Regering ikke. Den ærede Regering lader staa til. Hvad gør den ærede Regering i det hele taget? Efter min Mening lever den paa de to foregaaende Slægtleds Fremdriftssans og Sparsommelighed. Det er fra dem, den